

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/8/2018
Identifikačné číslo spisu:	3012000003
Dátum vydania rozhodnutia:	18.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3012000003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného O. F. o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. októbra 2018 v Bratislave sťažnosť prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. augusta 2018, sp. zn. 3Ntc/1/2012, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátorky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 23. augusta 2018, sp. zn. 3Ntc/1/2012, rozhodol tak, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 475/2005 Z. z.“) odsúdeného Mária Rosinu preradil na ďalší výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom krajského súdu zo 17. júla 2012, sp. zn. 3Ntc/1/2012, dopĺňujúcim rozsudkom krajského súdu zo 7. augusta 2013, sp. zn. 3Ntc/1/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 5. novembra 2013, sp. zn. 2 Urto 6/2013, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení súd poukázal na návrh odsúdeného a hodnotenie ÚVTOS Leopoldov, aby napokon ustálil, že nezistil skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť a objektívnosť hodnotenia odsúdeného. Uviedol tiež, že na preradenie je splnená aj zákonná podmienka podľa § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 475/2005 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu podala ihneď na verejnom zasadnutí prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín sťažnosť, ktorú písomne odôvodnila 18. septembra 2018.

Namietala, že odsúdený bol do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia preradený len 9. novembra 2015, a teda doposiaľ si v tomto ústave vykonal 2 roky a 9 mesiacov. S poukazom na

doposiaľ vykonanú celkovú dĺžku trestu (takmer 14 rokov), z ktorej len nepatrnú časť vykonal v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, považovala rozhodnutie súdu za predčasné. Podľa mienky prokurátorky, ešte nie je možné posúdiť, či dosiahnutý stupeň nápravy odôvodňuje preradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Prokurátorka tiež poukázala na to, že odsúdený bol v ÚVTOS Leopoldov od 1. apríla 2014 a za tento čas získal relatívne nízky počet disciplinárnych odmien. Napokon odkázala na spôsob a okolnosti spáchania trestného činu, ku ktorému došlo zvlášť brutálnym spôsobom. Aj resocializačná prognóza bola u obvineného s poukazom na závažnosť činu, ale aj absenciu pracovných návykov, vyhodnotená ako menej priaznivá.

S poukazom na tieto skutočnosti prokurátorka navrhla, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a krajskému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K podanej sťažnosti sa odsúdený F. ďalej nevyjadril.

Sťažnosť, ako aj kompletný spisový materiál, bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložená 4. októbra 2018.

Najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátorka podala sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 475/2005 Z. z. o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu jeho preradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je potrebné naplniť tak formálnu podmienku - vykonať tretinu zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj materiálnu podmienku - riadne plniť program zaobchádzania.

Odsúdený F. bol vyššie uvedenými rozsudkami odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 19 rokov. Vo výkone trestu s maximálnym stupňom stráženia bol od 10. augusta 2004 do 9. novembra 2015, kedy krajský súd rozhodol o jeho preradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pre splnenie formálnej podmienky tak bolo nutné, aby si odsúdený F. v ústave so stredným stupňom stráženia vykonal minimálne jednu tretinu zo zostávajúceho trestu vo výmere 7 rokov 9 mesiacov a 1 dňa, t. j. minimálne 2 roky a 7 mesiacov. K tomuto došlo 9. júna 2018.

Vo vzťahu k materiálnej podmienke - plnenia programu zaobchádzania, najvyšší súd konštatuje, že spôsob a okolnosti trestnej činnosti, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu, nie sú a ani nemôžu byť jedinými kritériami, od ktorých závisí rozhodnutie o ne / preradení do ústavu s miernejším stupňom stráženia. Súd predovšetkým prihliadnu na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu. Pokiaľ ide o odsúdeného F., tento svojim správaním preukázal, že podmienky pre preradenie do ústavu na výkon trestu s najmiernejším stupňom stráženia spĺňa. V tomto smere súd poukazuje na hodnotenie ÚVTOS

Leopoldov, podľa ktorého odsúdenému bolo udelených päť disciplinárnych odmien, pričom ani jedenkrát nebol disciplinárne potrestaný. Vo svojich osobných veciach si udržiaval poriadok a čistotu, rozvíjal tiež svoje pracovné návyky, aktívne sa vzdelával a športoval. Opomenúť nemožno ani pravidelné udržiavanie kontaktu s rodinou a ústavom konštatované plnenie programu zaobchádzania (č. l. 433). Za týchto okolností, berúc tiež do úvahy dosiaľ vykonanú celkovú dĺžku trestu (cca 14,5 roka), aj najvyšší súd je toho názoru, že z hľadiska ďalšieho výchovného pôsobenia bude vhodné, aby si odsúdený začal postupne zvykať na voľnejší režim.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.